

Hekkaloiden matkassa

Uzhgorodissa 24.4.2024

Aurinko on laskemassa. On ollut pitkä ja työntäyteinen päivä, pakanneet äitiyspakkauksia ja pitäneet pyhäkoulua.

Olemme saaneet pitää vieraita Pohjois-Ukrainasta jo lähes viikon ja hulinaa on riittänyt. Nyt päivän päätteeksi Marina, Janus ja lapset Zahar ja Sulamita lähtivät puistoon leikkimään. Kävimme Veikon kanssa asioilla ja nyt istun hetken hiljaisessa keittiössä.

Olemme jo useampana päivänä huomioineet Radvankan junaradan ylityspaikalla olevan ihmisjoukon. Täällä on käynyt armeijan kutsuntamiehiä etsimässä miehiä ja vaimoväki on ollut näköalapaikalla ilmoittamassa, jos piiloon pitää mennä.

Tänä iltana kokoontumisen syy on vakava. Kutsunnat ovat laajenneet ja hätä omista pojista on kasvanut. Kun tulimme asioilta, seisoivat kaikki kylän papit rivissä tien vieressä. Pysähdyimme kyselemään kokoontumisen syitä, ja meille kerrottiin, että olivat aloittamassa rukouskokousta. Kutsuivat mukaan ja niin Veikko lähti katsomaan tilannetta, minä jäin kotiin.

ROMA NETWORKIN KONFERENSSI

Huhtikuun toisella viikolla läksimme Albaniaan, Tiranaan, kansainväliseen romanityön konferenssiin. Mukaan meiltä lähti Jankovichin Ruslan ja Barbara Mukachevosta ja Slovakiasta kävimme poimimassa mukaamme Jura Juzepchukin.

→ *Seurakunnan istuttamis- workshopissa oli opettajana romanialainen yliopiston opettaja (romani). Kuulijat olivat monesta eri maasta.*

Matkaa Adrianmeren rannalle oli 1200 km. Matkustimme omalla autolla Unkarin, Serbian ja Kosovon läpi kolmen kuskin voimin. Itse konferenssissa oli yli 300 osanottajaa 40 maasta. Myös suomalaisia oli mukana isompi joukko ja aika lailla olivat otettu siitä, kuinka paljon työ romanien parissa menee eteenpäin eri maissa. Saimme kuulla, että esimerkiksi Romaniassa on mahtavia jopa tuhansia jäseniä olevia romaniseurakuntia ja Serbiassa pidetään raamattukoulua romanipastoreille. Intiasta oli mukana pastori, joka opetti meille opetuslapsuudesta. Paljon jäi asioita mieleen pohdittavaksi.

VIERAITA, VIERAITA

→ *Marina, Sulamita, Zahar ja Janus Bogdanovich, Shostkasta, Pohjois-Ukrainasta.*

Heti kotiin palattuamme meille tuli Bogdanovichin perhe Pohjois Ukrainasta. He olivat väsyneitä, eivät vain pitkästä matkasta, mutta myös sodan aiheuttamasta stressistä. Toisena aamuna Marina tuli alas ja kertoi voipuneena, että hän oli tajunnut nukkuneensa jo kaksi kokonaista yötä. Shostkassa hälytyksiä tulee öisin jatkuvasti, ja niissä on mahdotonta nukkua.

Parin päivän päästä maanantaina tulivat Huittisten miehet. Heinosen Jani toi taksillaan ja peräkärryllä avustustavaraa apukuskinaan Raimo, jonka sukunimi jäi kysymättä. Osa tavarasta jäi meille, ja osa vietiin Polyanaan, Vifania-järjestölle sota-alueille vietäväksi.

Muutaman päivän pallottelimme kahta eri ohjelmaa. Bogdanovichin perheen kanssa teimme iltaisin seurakuntatyötä ja päivisin kuljimme Suomi-poikien kanssa kylissä viemässä apua. Torstaiaamuna pojat kävivät meillä aamupalalla ja jatkoivat siitä rajalle. Saimme kuulla myöhemmin, että vihdoinkin 11 tunnin odotuksen jälkeen he olivat päässeet EU:n puolelle, Unkariin.

Kahden päivän ajan teimme täällä Radvankassa äitiyspakkauksia vaatteista, joita miehet olivat tuoneet. Saimme tehtyä yhteensä 26 kassia, joista suuri osa lähtee johonkin Itä-Ukrainan synnytysairaalaan. Vauvojahan syntyy edelleen, vaikka maailma, johon he tulevat, on vaarallinen.

EMMEHÄN UNOHDA LAPSITYÖTÄ

Ukrainassa oloaikamme on lähestymässä loppuaan. Nämä kolme kuukautta ovat olleet työntäyteisiä. Menoa on riittänyt viikon jokaiselle päivälle. Lomaa tuskin olisi ollut, mutta onneksi välillä on satanut vettä niin, että on ollut pakko pitää vapaapäiviä.

Olen ohi mennessäni katsonut toimiston pöydän alla olevia opetusmateriaaleja ja kantanut huolta, milloin ehdin auttamaan pyhäkoulutyötä eteenpäin. Kun lähtöön oli enää aikaa toista viikkoa, oli ryhdyttävä toimeen.

→ *Marinan kanssa neuvoimme opetusmateriaalin käyttöä.*

→→ *Kertomus taivaasta. Tulkkina pastori Tibi Borsodi.*

→ Mukachevossa tapasin työtoveriani Mari Gaboria jo vuosien takaa. Hänellä on unkarinkielinen pyhäkoulu. Tavatessamme hän sai opetuspaketin.

Eilen torstaina ajoimme pitkän matkan Romanian rajan läheisyyteen Tsorni Potokiin. Siellä asuu pyhäkoulun opettaja, Olja, joka osallistui vuosi sitten koulutukseen. Halusimme auttaa häntä eteenpäin. Olja kertoi kaipaavansa koulutusta, niinpä lupasimme, että palattuamme Ukrainaan pidämme uuden pyhäkoulun koulutuksen.

Tapasimme lapsia ja pidimme lyhyen pyhäkoulun. Koska vierailimme unkarinkielisellä alueella, olimme kiitollisia, että meillä oli mukana tulkkina pastori Tibi Borsodi.

SODAN SYNKÄT VARJOT

pitenevät päivä päivältä. Viimeinen määräys on nyt, että kaikkien miesten on ilmoittauduttava viranomaisille 18. toukokuuta mennessä. Tämä on aiheuttanut romanikylissä paniikkia, sillä he ymmärtävät annettuja määräyksiä huonosti ja heille ne tarkoittavat vain sotaan lähtöä. Siksipä tänään kokoonnuttiin saamaan lohtua ja voimaa toinen toisistaan.

Vifanialla käydessämme Ljubov Fenynets kertoi meille Valkovenäjällä olevista venäläisjoukoista, ja siitä, että siellä valmistaudutaan venäläisen pääsiäisen jälkeiseen hyökkäykseen. Monenlaiset huhut kiertävät kylissä. Meidän ystäviämme on kutsuttu viranomaisten työ ja melkein kaikkien miesten elämä on laitettu odotusliekille. Mitään suunnitelmia ei uskalleta tehdä.

Tästä syystä huoli työtovereistamme on syvää. -- - Esimerkiksi, emme tiedä mitä Masha ja Igor Vudmaskalle tapahtuu. Heidän olisi tänään pitänyt lähteä käymään Lvivissä lapsensa kanssa terveystarkastuksessa. Sen sijaan Igor on nyt kotonaan arestissa. Hänellä on edessään valinta: sota tai vankila. Syytä miksi tällainen kova käsky on annettu, emme tiedä, sillä Igor on tunnollisesti hoitanut asiansa.

KIITOSAIHE:

Meille suomalaisille ehkä pikkuaasia, mutta Ukrainassa tämä on iso askel:

Kerroin aikaisemmassa kirjeessä Nadja Fontoshin opiskelusta tietokoneavusteiseksi ohjaajaksi Pasikan kylän kouluun. Nadja sai työpaikan ja ohitti muut hakijat! Hän käy opettamassa sekä valtaväestön, että romaniperheiden lapsia muutaman tunnin viikossa. Tämä on aiheuttanut pienen positiivisen pohinän opettajainhuoneessa. Nadja itse on iloinen ja itsevarma työssään.

Haluan tällä onnitella Nadjaa, sekä muistuttaa, ettei kaikki ole aivan mahdotonta romaneille Ukrainassa.

RUKOUSAIHEITA:

1. Kotiinpaluumme Suomeen. Lähdemme liikkeelle vappuna.
2. Igor Vudmaskan tilanne.
3. Radik Fontosh saa jatkaa edelleen työtä. Hän on vapaa sotaan lähdöstä, mutta haasteita on paljon, mm. vanhimman pojan, Vadimin, ongelmat polvissa.
4. Marina ja Janus lastensa kanssa elävät jatkuvan vaaran alla. He rukoilevat tällä hetkellä mahdollisuutta muuttaa Karpaattien lääniin ja alkaa tehdä työtä täällä romanien parissa. Työntekijöiden puute on edelleen kipeä asia.

Toukokuussa olemme jo kotona Suomessa. Toukokuun puolesta välissä tulee Jura Juzepchuk Suomeen ja vierailee Veikon kanssa useissa seurakunnissa. Ehkäpä tapaamme joitakin teistä vierailulla. Palattuamme Suomeen, Juran vierailun aikataulut tulevat näkyviin Facebookiin.

Siunausta kevääseen. Kesä on tulossa!!!

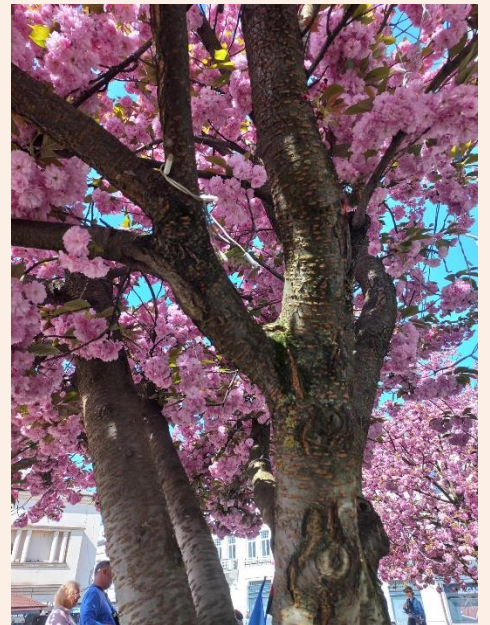
Terveisin,

Kirsi ja Veikko

→ *Viimeinen kokous Holmokissa.*

→ *Huhtikuu on kirsikankukkien kuukausi Uzhgorodissa.*

Voit olla meihin yhteydessä:

kirsi.hekkala@fida.info tai ***veikko.hekkala@gmail.com***

(Olemme myös Facebookissa)

Tilinumeromme: Hekkalat, Fida International, FI41 2287 1800 0052 56, viite: 12810

